

[H. C. Hansen]

mokratiet og det andet regeringsparti og stemmer sammen med dem. Det er efter min mening forkert at kritisere, når man samtidig accepterer lovgivningen.

Ministeren skød mig ligesom i skoene, at jeg fejl citerede. Det mener jeg ikke at have gjort. Med hensyn til kvalitetsprincippet, som ministeren så stærkt er gået ind for, har vi i mit parti det synspunkt, at den enkelte selv må afgøre, hvad der er kvalitet, hvad han ønsker at ofre penge på.

Må jeg til slut sige, at vi har i dag haft to førstebehandlinger under punkt 9 og 10 på dagsordenen. Begge disse lovforslag drejede sig om skattekontrollove og skattemorarenter. Det er meget, meget vanskeligt for mange mennesker at komme med den sidste del af skatten. Det er utroligt, at folketingets flertal til stadighed fortsætter en lovgivning, som er mange mennesker imod, og som giver disse mennesker indtrykket af, at den skat, som de afleverer, bruges til formål, som de ikke synes om. Efter min opfattelse giver megen kulturlovgivning herhjemme netop store kredse i befolkningen indtrykket af, at skattekrone misbruges. Jeg må sige, at jeg er målløs over, at man tør blive ved med det, og det er jo så godt som hele folketinget, der står bag ved det. Jeg accepterer, at der fra centrum-demokraterne og fra kristeligt folkeparti ind imellem lyder røster imod det, men som jeg sagde i indledningen: når det kommer til virkeligheden, stemmer man alligevel sammen med socialdemokratiet.

Må jeg for øvrigt sige, at jeg har glemt retsforbundet i denne forbindelse. Det er med glæde, vi i fremskridtspartiet konstaterer, at retsforbundet meget ofte er på linje med os i disse problemer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren mente, at han i sit svar var kommet ind på de væsentligste ting. Det er klart, at man kan lægge vægt på mange forskellige ting, og man kan også bedømme forskelligt, hvad der er væsentligt.

Jeg gjorde opmærksom på, at det udvalg på 3, der er omtalt i § 16 e, og som skal give ministeren gode oplysninger og gode råd, var så snævert, at jeg frygtede, frisindet kom i fare. Det var altså ikke væsentligt for ministeren.

Jeg vil gerne understrege, at frisindet er ikke dette, at vi sørger for, at det samfundskritiske teater kan komme til orde denne gang, for det kan det, det ved vi jo godt, men frisind er denne gang at give de andre lov til at komme til orde, og det spørgsmål, jeg stillede ministeren, lød: er ministeren sikker på, at dette sker med 3? Jeg er ikke overbevist om det. Jeg understregede, at jeg nok tror, jeg føler mig dækket af Børneteatersammenslutningen, men det er bare ikke nok, hvis man er tilhænger af, at man skal have frisindet, for jeg tror, det samfundskritiske børneteater bliver bedre ved, at man har konkurrence. Tænk bare på, hvad Dario Fo har fået ud af det – vi har jo set det på fjernsynet – men det er bestemt ikke, fordi han afviser det ikke-samfundskritiske teater, det har han jo lært af. Hvorfor skal vi dog ikke tage den chance ekstra med?

Så mente ministeren heller ikke, det var væsentligt at gå længere ind på spørgsmålet om, hvorvidt vi opbygger et nyt bureaukrati. Vil man have et virkelig effektivt middel til at ødelægge dansk kulturliv, skal man bare bureaukratisere det. Jeg sagde, at det gjaldt for dette som for ministerens tidligere forslag.

Jeg er ked af, at ministeren ikke har fundet disse to områder så væsentlige, at han kom med nogen bemærkninger om dem, men det må jeg jo nøjes med at notere. Så kan jeg vel understrege, at jeg finder disse ting meget, meget væsentlige.

Så må jeg komme med nogle bemærkninger til det, hr. H. C. Hansen sagde til sidst. Hvis jeg ikke citerer galt, og det tror jeg ikke jeg gør, for jeg skrev det ned, sagde han, at skatteyderne er utilfredse med, at deres penge bruges til ting, de ikke selv synes om. Det er lige netop en kulturpolitik: kun det, som flertallet synes om, skal fremmes. Det er jo oversættelsen af det. Sådan kan man ikke føre frisindet kulturpolitik. Hvornår vil det dog gå op for tilstrækkelig mange i fremskridtspartiet, at de er nødt til at bryde med sådanne tanker? Skal det danske samfund virkelig have chance for at udvikle sig, er man nødt til at give plads til det, som man i øjeblikket ikke selv kan lide, ellers kommer vi aldrig videre.

Therkel Christensen (CD):